

Biznesa augstskolas *Turība*

GADA BALVA

Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Silva Jeromanova- Maura

Biznesa augstskola *Turība*
GODA ABSOLVENTS UZŅĒMĒJDARBĪBĀ

Biznesa augstskolas *Turība* Goda absolventa tituls piešķirts uzņēmuma *Silja* īpašniecei un vadītājai, Biznesa vēstniecības vēstniecei Silvai Jeromanova-Maurai.

Silva Jeromanova-Maura ir uzņēmēja, kas pārstāv uzņēmumu *Silja*, kas nodarbojas ar lauksaimniecības, meža un komunālās tehnikas tirdzniecību, rezerves daļu, garantijas servisa un apkopju nodrošināšanu. Veiksmīgi darbojas jau kopš 1995.gada arī dārzkopības preču un dekoratīvo augu vairuma un mazumtirdzniecībā. Papildus savam uzņēmumam, Silva Jeromanova-Maura aktīvi darbojas Biznesa vēstniecībā, kas ir tikšanās vieta viediem un garā bagātiem cilvēkiem. Vieta, kur atrast domubiedrus, realizēt idejas, strādāt, mācīties, iepazīties, dibināt sadarbības un kvalitatīvi pavadīt laiku. Biznesa Vēstniecība ir atbalsta un kopā sanāksšanas punkts, lai palīdzētu saturīgi pavadīt laiku, piepildītu savus sapņus un izmēģinātu savus spēkus jaunās jomās. Biznesa Vēstniecība ir unikāls projekts Latvijā, jo tā izveidota pilnībā par privātiem līdzekļiem un arī tās darbība tiek nodrošināta ar privātu finansējumu.

Kādas bija sajūtas, kad tikāt izvēlēta kā Biznesa augstskolas *Turība* Goda absolvente Uzņēmējdarbībā?

Sajūtas, protams, bija brīnišķīgas. *Turība* vienmēr ir bijusi viena no manām favorītiem. Šī ir ļoti laba iniciatīva, jo mēs daudzus slavinām, bet nepietiekami lepojamies ar tiem, ar kuriem patiešām jālepojas. Kad saņēmu šo atzinību, biju ļoti priecīga.

Kā veidojās jūsu karjera uzņēmējdarbībā – pirms studijām vai studiju laikā?

Savā dzīvē esmu daudz studējusi, ieguvusi izglītību dažādās specialitātēs. *Turībā* studēju maģistrantūras programmā *Uzņēmējdarbības vadība*. Tobrīd jau pati biju uzņēmēja. Sāku deviņdesmitajos gados, kad neviens neko daudz par privāto biznesu nezināja. Studijas *Turībā* man sniedza atbildes uz jautājumiem, kas bija radušies, uzņēmējdarbībā esot jau vairāk nekā 10 gadus.

Turība vienmēr ir bijusi viena no manām favorītēm.

Vai pandēmija ir ietekmējusi Jūsu uzņēmuma *Silja* darbību? Kādi ir lielākie izaicinājumi, ar ko nācies saskarties?

Šī bija vismaz piektā krīze, ko uzņēmums pieredzējis 27 pastāvēšanas gados. Savā ziņā tā bijusi visvieglākā, jo šī ir globāla krīze, ar ko saskaras un pret ko cīnās visi. Jāsaka, ka arī mūsu izturība ir lielāka kā cittautiešiem – citu valstu uzņēmumi daudz ātrāk pārtrauca savu darbību. Mūsu uzņēmums darbojas dažādās nozarēs un ir sadalījis riskus – ja neiet viens business, tad iet cits. Pirmais pandēmijas vilnis pozitīvi ietekmēja tieši dārzkopību – visi stādīja, sēja un plāva. Sasniedzām otro lielāko apgrozījumu uzņēmuma pastāvēšanas vēsturē. Kaut ko tādu savā dzīvē vēl nebiju pieredzējis. Pēc tam gan apgrozījums tikpat strauji gāja lejup. Cilvēki saprata, ka pandēmija tik ātri nebeigsies un sāka mazāk tērēt. Būtisks izaicinājums, ar ko saskārāmies, ir attālinātais darbs. Mūsu uzņēmuma *trumpis* bija saliedētais kolektīvs, ko ir grūti uzturēt, ja nenotiek kopīgi pasākumi un klātienes sapulces. Šādos apstākļos darbiniekiem trūkst informācijas, sākas interpretācijas un pārpratumi. Pirms pandēmijas uzņēmums bija *noķēris* labu vilni, bijām sākuši ļoti produktīvu darbu. Pandēmija būtiski ietekmēja uzņēmuma darbību un noteiktos mērķus. Protams, ka nekas nebūs tā, kā tas bija agrāk, un ir jāmeklē jauni darbības veidi un virzieni.

Kas, jūsuprāt, ir svarīgākais uzņēmējdarbībā, kas jāņem vērā krīzes laikā?

Patiesību sakot, Latvijā ir vērojamas problēmas ar darba kvalitāti un efektivitāti, un pandēmija to izgaismoja. Manuprāt, tas ir labi, jo beidzot varam saprast, kas un kāpēc nestrādā, kādēļ neizdodas sasniegt vēlamo rezultātu. Šobrīd aktuāls ir jautājums, kuri uzņēmumi ar to tiks galā.

Ja skatāties nākotnē, kādas jaunas tendences uzņēmējdarbībā jūs saredzat?

Zināmas tendences iezīmējas jau tagad. Lasot lekcijas, labāk saprotu jaunās paaudzes darba motivāciju un izjūtu darba tirgus *temperatūru*. Jaunajiem atalgojums vairs nav prioritāte – svarīgāks ir brīvais laiks. Aktuālāks kļūst *freelance* jeb ārštata darbs. Arī mēs ieviesām koptelpas, lai jaunā paaudze var strādāt brīvākā atmosfērā un režīmā. Es to atbalstu, jo pēc savas pieredzes varu teikt – ja man ir iedvesma, es stundas laikā izdaru to, ko ar sliktu garastāvokli nevaru izdarīt stundām ilgi. Tad arī darbs nav tik kvalitatīvs. Arvien labāk apzināmies, ka svarīgs ir ne tikai darba rezultāts, bet arī process. Šajā darba procesā arī vērojamas lielākās pārmaiņas. Man prieks, ka jaunā paaudze ienāk darba tirgū ar savām zināšanām par tehnoloģijām un digitālo vidi. Mēs nevaram dzīvot vakardienā.

Protams, ka nekas nebūs tā, kā tas bija agrāk, un ir jāmeklē jauni darbības veidi un virzieni.

Ja jūs nebūtu uzņēmēja, kas vēlētos būt?

Mana sapņu nodarbošanās bija psihologs-konsultants. Tā ir arī viena no manām izglītībām, ko ieguvu Sanktpēterburgā. Diemžēl strādāt šajā jomā nevarēju, jo netiku galā ar uzklusītajām problēmām, nespēju distancēties no tām. Šo profesiju metu malā un kļuju par to, kas esmu tagad. Šobrīd mana sapņa realizācija ir Biznesa vēstniecība, jo arī to var saukt par sava veida konsultēšanu un labdarību. Esmu gājusi arī uz profesionālās orientācijas konsultācijām, un atbildes vienmēr rādīja, ka man būtu piemērotas mediķa vai sociālā darbinieka profesijas. Tā kā man ir bail no asinīm, medicīna nav domāta man, bet šāda konsultēšana un atbalsta sniegšana noteikti ir mans lauciņš.

Mēs nevaram dzīvot vakardienā.

Kas ir jūsu hobiji un ar ko tas atšķiras no uzņēmējdarbības?

O, man hobiju ir vairāk kā saprašanas! Man ļoti patīk pavadīt laiku dārzā, tā ir mana relaksācija. Man patīk ravēt, ko daudzi nesaprot. Atšķirībā no biznesa, šajā darbā uzreiz var redzēt rezultātu. Īpaši, ja dārzs ir ļoti aizaudzis. Vēl man patīk rokdarbi, es daudz izšuju. Man patīk arī sports, tieši autosports – autosacīkstes, skatos arī olimpiskās spēles. Tāpat šobrīd mācos piekopt tādu hobiju kā neko nedarīt. Jā, hobiju man ir daudz, un vieglāk būtu pateikt, kas man nepatīk.

Kā Jūs motivējat sevi šajā pārmaiņu laikā?

Es vienmēr mēģinu atrast visā kaut kādu humoru. Bieži mēdzu pasmieties pati par sevi, pirms citi to nav sākuši darīt. Arī grāmatu lasīšana ir palīdzējusi daudz ko pārvarēt. Es pierakstu dažādas atziņas un teicienus, ko esmu izlasījusi. Tā esmu sev atklājusi teicienu – “Labāk, lai mani ienīst par to, kas esmu, nevis mīl par to, kas izliekos esam”. Kad man trūkst padoma kādā situācijā, es izlasu kādu rindiņu. Es arī rakstu dienasgrāmatu *Facebook*, kā es pati saku – *old school* variantā. Tur es piefiksēju svarīgākos un interesantākos ikdienas notikumus un pievienoju kādu foto. Iespējams, mani bērni un mazbērni varēs to lasīt. Foto albumus jau neviens vairs neskatīsies. Tā es sevi attīru un uzlādēju.

Tu

Labāk, lai mani ienīst par to, kas esmu, nevis mīl par to, kas izliekos esam.

